Raiul lui Dumnezeu

O „Țară/o Împărăție cu străzi de aur”, unde nu sunt lacrimi, nici durere, unde nu mai este moarte, poate atrage atenția multora dintre noi. (El va șterge orice lacrimă din ochii lor. Și moartea nu va mai fi. Nu va mai fi nici tânguire, nici țipăt, nici durere, pentru că lucrurile dintâi au trecut. Apocalipsa 21:4; Ulița cetății era din aur curat. Apocalipsa 21:21)

Putem afirma fără să greșim, că nu este om, căruia să i se prezinte o țară, care să ofere o viață plină de bucurii, fără necazuri, fără suferință, și fără de moarte, și să nu-și dorească o astfel de Împărăție.

Însă această Împărăție, care are „străzi de aur” mai are și lucruri de ordin spiritual, care se urcă greu la mintea omului și sunt greu de înțeles, lucruri care pentru cei mai mulți dintre semenii noștri sunt o nebunie. (Omul firesc nu primește lucrurile Duhului lui Dumnezeu, căci, pentru el, sunt o nebunie. 1 Corinteni 2:14)

Aceste lucruri de sus, sunt total diferite de lucrurile care se regăsesc în lumea în care ne-am născut. Din aceste motive pentru mulți dintre noi „Împărăția lui Dumnezeu” rămâne o mare taină. (Lucruri pe care ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit, și la inima omului nu s-au suit, aşa sunt lucrurile pe care le-a pregătit Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc. 1 Corinteni 2:9)

Observăm că atunci când suntem puși să dăm un răspuns cu privire la ce va fi după ce se consumă această viață și ce trebuie să facem pentru a trăi veșnic în Împărăția lui Dumnezeu, marea majoritate a oamenilor trăiesc într-o mare confuzie. Datorită necunoașterii Scripturilor, se poate vedea astăzi, câte mulțimi de oameni sunt manipulați cu diverse teorii care ne explică cum se poate ajunge în Împărăția lui Dumnezeu.

Cei mai mulți au ajuns să aibă încredințarea că vom obține mântuirea (care pentru mulți stă doar în iertarea păcatelor), dacă îl admirăm pe Dumnezeu pentru ce a făcut pentru noi, dacă credem în jertfa de la cruce. Mulți cred că dacă ne vom mărturisi păcatele și dacă vom avea o formă de evlavie care constă în mulțumirea față de ce a făcut Domnul Isus pentru noi este suficient pentru a avea intrarea liberă în Împărăția Sa veșnică.

Majoritatea dintre noi se opresc la pocăință, la lucrarea de la cruce… la legământul în apa botezului, la iertarea păcatelor. Ne rămâne, astfel, să presupunem că Dumnezeu ne va desăvârși printr-o formulă necunoscută de noi, care o va aplica după moartea omului.

Și cam la această primă parte rămân majoritatea dintre noi. Am mers la biserică, am avut scaunul nostru, ne-am mărturisit păcatele, ne-am botezat, am cântat, am susținut învățăturile bisericii de care aparținem, am trăit o viață religioasă, și vom intra astfel în Împărăția lui Dumnezeu.

Aici se oprește pentru cei mai mulți lucrarea de mântuire, fără să se conștientizeze că în **planul lui Dumnezeu** este prevăzută atât restaurarea cât și desăvârșirea caracterului omului.

Aproape nimeni nu crede că pentru a fi găsiți vrednici de viața care ne așteaptă în Împărăția Sa veșnică, trebuie să creștem ca să ajungem la înălțimea staturii plinătății lui Hristos. (El a dat pe unii apostoli, pe alții… păstori și învățători, pentru **desăvârșirea sfinților,** până vom ajunge toți la starea de om mare, la **înălțimea staturii plinătății lui Hristos.** Efeseni 4:11-13)

Sursa: *Raiul lui Dumnezeu* — Cuvânt Curat
cuvantcurat.ro/articole/raiul-lui-dumnezeu